

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku M. J., M. J., S. J. i J. J.
przy uczestnictwie J. M.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 maja 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyń – M. J. i J. J.
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 16 lipca 2020 r., sygn. akt IV Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. stwierdza, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ta regulacja przesądza, że orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny istnienia przyczyn określonych w powołanym przepisie, tylko one bowiem i ich uzasadnienie mogą

być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku. Jednocześnie przypomnieć trzeba, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wnioskodawczynie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołały przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. to jest potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wskazując, że wykładni takiej wymaga art. 162 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy dokonywał wielokrotnie wykładni powołanego przepisu, co wynika z powszechnie dostępnych orzeczeń Sądu Najwyższego publikowanych w zbiorach orzeczeń, również w formie elektronicznej. W okoliczności sprawy kwestia sposobu stosowania art. 162 k.p.c. to nie problem potrzeby kolejnej wypowiedzi dokonującej wykładni powołanego przepisu, ale jest kwestia prawidłowości jego zastosowania przez sąd drugiej instancji w badanej sprawie. Ulokowanie zatem przez skarżącego sposobu zastosowania przez sąd art. 162 k.p.c. w przyczynach, które przesadzają o skuteczności wniosku o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania jest nietrafne, jest to bowiem zagadnienie, o którym mógłby orzekać Sąd Najwyższy badając, w postępowaniu merytorycznym, zasadność procesowej podstawy kasacyjnej. Zważywszy jednak, że o skuteczności przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania decyduje trafność i skuteczność doboru przez skarżącego przesłanki z art. 398⁹ § 1 k.p.c., co w okolicznościach badanej sprawy nie nastąpiło, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

jw